

Pege Ibolya

# a diszkoszvető

*lassan ébred.  
nyújtogatja zsibbadt karjait,  
és mint egy rutinos  
diszkoszvető,  
engedi messzire  
a súlyos éjszakát.*

álmában kötélén lóg.  
kívülről nem látszik,  
hogyan abban a pokolban jár,  
ahová a legkegyetlenebbek  
sem kérnének kitérőt.  
arcára nem ülnek kínok,  
nem csikorognak fogai.  
vonásai simák, mint szakszerűen  
kiszáradt agyagszobor.  
léte szobafogság.  
a nők, sok képzelt Nemeszisz,  
lenyelték a kulcsot.  
nem ad, nem is kér.  
akár bőrrák a szövetről,  
leváltak az igények.  
csak az álom ugyanaz.  
kézremegés, kötél,  
átizzadt lepedő.